

братю по единъ дрехъ, а на Веніамина далъ пять дрехы и триста сребрны монеты. Такожде и на башъ си проводилъ десять ослы, натоварены съ найхубавы Египетскы произведенія, и десять ослицы съ всякаквъ хранъ за-по пѣть. Като отпушталъ братю-то си, той имъ казалъ: „не карайте ся по пѣти.“

Между това прѣстарѣлъ-тѣ имъ баща съ печаль и беспокойство чакалъ да ся върнѣтъ дѣца-та му. Веднага ся явили прѣдъ него всичкы-тѣ му дѣца наедно съ Веніамина и му казали. „Сынъ ти Іосифъ е живъ. Той е онзи силный правитель Египетскій, за когото сие ти казвали.“ Іаковъ не щаялъ да повѣрва думы-тѣ имъ. Тогава сынове-тѣ му приказали Іакову всичкѣ-тѣ исторіѣ за Іосифа и повторили всичкы-тѣ му думы. Кога видѣлъ испратены-тѣ колесницы фараоновы и великолѣпны-тѣ дарове, Іаковъ повѣрвалъ и, като пробуденъ отъ сънѣ, иззыкалъ. „Сынъ ми Іосифъ е живъ! Да идѣ да го видѣ, доклѣ сѫмъ още живъ“.

Іаковъ незабавно ся приготвилъ на пѣть. Сынове-тѣ му качили жены-тѣ си и дѣца-та си на колесницы-тѣ фараоновы, забрали съ себе всичкы-тѣ си стада и всичко-то си иманіе и тѣргижли за Египетъ. Всички были на брой седемдесѧть и пять души. Кога стигнѣлъ границѣ-тѣ на Ханаанскѣ-тѣ земїѣ, Іаковъ принесъ Богу жертву. Той ся колебалъ да остави таѣ земїѣ, която была обречена отъ Бога нему и на потомство-то му. Нѣ Господь му казалъ вѣнощно видѣніе: „Азъ сѫмъ Богъ твой, Богъ отцу твоему! Иди безъ страхъ въ землѣ-тѣ Египетскѣ; Азъ щѣ бѫдѫ съ тебе. Тамъ твоє-то потомство ще стане народъ великъ, и Азъ щѣ го возвѣришъ пакъ въ таѣ земїѣ, којко сѫмъ обѣщалъ тебѣ и на твои-тѣ отцы. Іосифъ ще закрѣ очи-тѣ ти.“ Това видѣніе утѣшило благочестиваго старца, и той безъ страхъ продѣлжилъ пѣтуваніе-то си къмъ Египетъ. Іуда испрѣварилъ напрѣдъ да обади Іосифу за пристигнуваніе-то на Іакова. Іосифъ ся качилъ вѣ колесницѣ-тѣ си